

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4201/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Снежана Милетић и Саша Милетић адвокати из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Станислав Младеновић адвокат из ..., ради утврђења права коришћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 3754/23 од 23.05.2024. године, исправљеној решењем истог суда Гж 3754/23 од 13.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 3754/23 од 23.05.2024. године, исправљеној решењем истог суда Гж 3754/23 од 13.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 3754/23 од 23.05.2024. године, исправљеној решењем истог суда Гж 3754/23 од 13.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3754/23 од 23.05.2024. године, исправљеном решењем истог суда Гж 3754/23 од 13.11.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 1041/2019 од 21.09.2022. године и пресуђено тако што је у ставу другим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац носилац права трајног коришћења непокретности наведених и у мерама и границама ближе одређених у том ставу изреке, што су тужени дужни да признају и трпе да тужилац, на основу те пресуде, изврши упис утврђеног права код СКН Сокобања. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке другостепене пресуде, тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује ради уједначавања судске праксе. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, то је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**